

SCRISOARE PASTORALĂ LA NAȘTEREA DOMNULUI, DUMNEZEULUI ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS 2009

Hristos se naște ! Măriți-L !

«Doamne Dumnezeu meu, laudă de naștere, și cântare de praznic înaintea voi cânta ție, celui ce cu nașterea ta dumnezeiască înnoire mi-ai dat, și la bun neamul cel dintâi m-ai adus.»

(Slujba Pavcerniței Ajunului Crăciunului, Canonul, Peasna 1, stihul 2).

Iubitului nostru cler, cinului monahal și dreptcredincioșilor creștini ai
Episcopiei noastre de Dumnezeu-păzite,

*“Har vouă și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul nostru
Iisus Hristos”* (I Cor. 1; 3), iar de la noi părintească dragoste și arhieresti binecuvântări!

Iubiți credincioși,

Este o tradiție ortodoxă de a celebra sărbătoarea unui sfânt în ziua când acel sfânt s-a mutat la Domnul. Uneori moartea a venit pe calea naturală a bătrâneții, iar alteori sfinții au suferit moarte martirică. În ambele cazuri noi sărbătorim intrarea sfinților respectivi în împărăția veșnică a raiului, în ziua în care ei au adormit.

Creștinii ortodocși au, deasemenea, o zi specială de “naștere”, în ziua botezului lor în Hristos Domnul. Aceasta este o zi foarte importantă în viața unui creștin, pentru că în această zi noi începem o existență nouă, o naștere din nou într-o viață spirituală și autentică în Hristos. Ar fi bine ca fiecare dintre noi să dăm importanța cuvenită acestei zile de “naștere prin botez”.

În unele părți ale lumii, în special în America de Nord, există obiceiul de a sărbători nașterea fizică a unui individ, ziua când “intră” în lume. În acest caz, sărbătoarea este centrată pe un individ și nu pe altcineva, ca în cazul sărbătoririi zilei unui sfânt patron al cuiva. Urări de bine pentru o viață lungă, fericire și prosperitate în această lume sunt oferite. O parte a acestei celebrări constă în a ne aduna împreună și a cânta “La mulți ani! Happy Birthday to You!”

Pavel, Episcop de Emesia, ne cheamă să sărbătorim Nașterea lui Hristos într-un mod special: “ E bine ca în această zi să vă îndemnăm la pioase rugăciuni, să formăm împreună un cor sfânt”¹ pentru a cânta împreună în cinstea Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos. Vă atragem atenția asupra acestui fel de a sărbători “ziua de naștere”, pentru că în imnul menționat la începutul scrisorii noastre, se spune că “*voi cânta ție, Doamne Dumnezeu meu, laudă de naștere, și cântare de praznic înaintea!*” Oricât de ciudat ar părea ca noi să cântăm un imn de naștere lui Dumnezeu, cu adevărat, noi cântăm aceasta Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos care S-a născut cu trup. În Simbolul Crediței, noi mărturisim: “*Cred ... într-Unul Domn, Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ... care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, s-a pogorât din ceruri și s-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și s-a făcut om.*” Prin întrupare, înțelegem că Hristos s-a născut din Fecioara Maria, luând natura noastră omenească, trăind pe pământ, murind pe cruce și fiind îngropat, pentru a învia a treia zi și a se sui la ceruri.

Iisus, veșnicul Fiul al lui Dumnezeu, s-a născut în satul Betleem, o localitate care încă există. Maica Sa, Sfânta Fecioară Maria, L-a născut într-un staul aflat într-o peșteră, lângă un han. La Nașterea Sa, păstorii și-au lăsat turmele pentru a veni să-L vadă așa cum le-au spus cetele îngerilor. Magii de la Răsărit au plecat din orașele lor să-l vadă pe Pruncul Hristos, fiind conduși spre Dânsul de o stea deosebit de strălucitoare. Vizita neobișnuită a acestor magi care au venit să se închine “Regelui nou-născut al evreilor” a generat multă uimire în orașul capitală – Ierusalim. Această uimire a transformat pe regele Irod într-un tiran furios care a ordonat ca toți copiii de parte bărbătească născuți în împrejurimile Betleemului în acea perioadă să fie omorâți. Irod nu vroia ca Acest Copil să devină viitor rege în locul său! Toate ne sunt istorisite în Evanghelia după Sf. Luca care, fără îndoială, a auzit aceste lucruri de la Sf. Apostol Petru, căruia i le-a spus Însși Fecioara Maria.²

Orice creștin trebuie să citească nu numai Noul Testament ci și Vechiul Testament, pentru că pe lângă istoria prezenței și acțiunilor lui Dumnezeu de-a lungul istoriei omenirii, Vechiul Testament cuprinde profeții și psalmi care proclamă cu secole înainte Nașterea lui Hristos, referindu-se la venirea Sa pe pământ ca Mântuitor sau “Alesul lui Dumnezeu.” În aceste profeții și psalmi ni se descriu aceste evenimente unice ale Nașterii din Fecioară, ale apariției stelei pe cer și ale închinării magilor. Cu alte cuvinte, aceste lucruri profețite cu mult înainte de Nașterea Mântuitorului în Betleem, s-au împlinit în Nașterea Sa pentru că așa a fost planul divin al lui Dumnezeu.

Sf. Ioan Evanghelistul ne spune: “*Pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată; Fiul cel Unul-Născut, Care*

este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.”³ Iisus Hristos, Unul-Născut Fiu al lui Dumnezeu, Mântuitorul, a venit pentru a ne descoperi făgăduința Tatălui, care este darul împăcării și mântuirii în existența veșnică. Cu siguranță, numai prin venirea lui Iisus Hristos și Evanghelia Sa s-a împlinit Vechiul Testament. Hristos a fost Cel care a deschis inimile și mințile ucenicilor Săi spre înțelegerea profețiilor și psalmilor, după Învierea Sa, în timpul celor patruzeci de zile petrecute cu ei înainte de Înălțarea Sa la ceruri.

A doua parte a imnului spune: *“cu nașterea ta, dumnezeiască înnoire mi-ai dat.”* Ce înseamnă aceasta, “cu nașterea ta, dumnezeiască înnoire mi-ai dat?” Nu suntem noi deja născuți? Oare de ce renaștere avem nevoie? Suntem născuți din părinții noștri, mamă și tată, dar suntem renăscuți prin botez, care este o “renaștere” dumnezeiască. Avem până și nași! Suntem botezați în Hristos și îmbrăcați în Hristos. Suntem “înnoiți”; avem un început nou, dumnezeiesc prin Nașterea lui Hristos. Sf. Grigorie de Nazians ne arată că: *“Sunt multe feluri de a sărbători, corepunzând fiecărei taine a lui Hristos! Cu toate acestea, toate au un singur scop, desăvârșirea și restaurarea noastră la starea întâiului Adam.”*⁴

Restul imnului afirmă că noi suntem *“...la bun neamul cel dintâi aduși”*, care este starea în care s-au aflat oamenii înainte de căderea în păcat a lui Adam și a Evei. Aceasta este chemarea întregii omeniri, să se străduiască, ca prin harul lui Dumnezeu, să devină ceea ce Adam și Eva au fost înainte de căderea lor în păcat și de alungarea lor din Rai. Sf. Irineu al Lyonului ne amintește că: *“...Iisus Hristos, Domnul, Dumnezeul, Mântuitorul și Împăratul nostru... va pogor” peste cei vrednici darul nestrăcaciunii și ’i va îmbrăca cu mărire nesfârșită.*”⁵

Iubiți credincioși,

Hristos a luat natura omenească pentru ca să fie ca și noi în toate cu excepția păcatului. Luând natura noastră umană, El ne-a ridicat. *“Ai luat natura noastră omenească căzută pe umerii Tăi, Hristoase, și în Înălțarea Ta, ai ridicat-o la Dumnezeu Tatăl.”*⁶ Sf. Leo, Papa Romei, ne îndeamnă: *“... Ziua Nașterii Vieții Însăși... ne umple de bucurie. Nimeni nu este exclus de la a se împărți în această bucurie, pentru că bucuria aceasta este a tuturor oamenilor. Domnul nostru, Biruitorul păcatului și al morții, întrucât nimeni nu era liber de păcat, a venit ca să aducă izbăvire tuturor.”*⁷

Această “cântare la naștere” pe care noi o oferim lui Dumnezeu nu este cântarea obișnuită pe care noi o cântăm la sărbătorirea zilei de naștere unul altuia; ci, este cântecul întregii omeniri către Ziditorul, Mântuitorul și Sfințitorul ei. Este un cântec de nemărginită bucurie și mulțumire că Dumnezeu nu a părăsit omenirea căzută, ci a venit între noi, precum Sf. Ioan afirmă în Evanghelia sa: *“Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și mâinile noastre au pipăit despre Cuvântul vieții, aceea vă vestim. Și viața s-a arătat și am văzut-o și mărturisim...”*⁸

Într-un imn la Vecernia Nașterii, cântăm: *“Veniți să ne bucurăm de Domnul, această taină de acum spunând, peretele cel din mijloc al zidului s-a stricat, sabia cea de foc se întoarce, și heruvimul se depărtează de la pomul vieții și eu desfătării raiului mă împărțesc, din care am fost lepădat pentru neascultare.”*⁹ Acest imn se cântă seara la Vecernie, în timpul căreia auzim și alte explicații ale sfinteii credințe. Cât de frumos proclamă credincioșilor Sfânta noastră Biserică minunile lui Dumnezeu prin cântări sfinte!

Astfel, ne adunăm ca un “cor sfânt” pentru a aduce laudă la nașterea Domnului Hristos, în timp ce, în același timp, într-un mod mistic, cântăm nouă înșine. Cântăm pentru că este în același timp nașterea noastră, o renaștere posibilă prin venirea lui Hristos pe pământ pentru a ne pregăti de întoarcerea în adevărata noastră casă, împărția cea cerească. Acolo ne vom întâlni cu sfinții noștri ocrotitori, și acolo vom deveni ceea ce am fost, adevărați copii ai lui Dumnezeu, adevărați fii și fiice, cu adevărat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Iubiți credincioși,

La această sărbătorire a Nașterii lui Iisus Hristos, haideți să fim curajoși în viețile noastre; haideți să punem lucrurile dintâi, întâi; haideți să ne bucurăm în dragostea lui Dumnezeu pentru noi și să-L întâmpinăm în această zi a Întrupării Sale cu imne de bucurie și cu determinarea de a căuta cu toată ființa noastră Împărăția Cerurilor!

**Hristos se naște ! Măriți-L ! Hristos în mijlocul nostru !
Hristos din ceruri, întâmpinați-L !**

+Nathaniel,

**Din mila lui Dumnezeu, Arhiepiscop al Detroitului și al
Episcopiei Ortodoxe Române din America**

¹ Omilia a 5-a, par. 1

² Luca 2:1-20

³ Ioan 1:18

⁴ Despre Nașterea lui Hristos, 16 - 125

⁵ Adversus Haeresus, 1-9-4

⁶ Rugăciune la îmbrăcarea arhiereului

⁷ Omilia a treia, par. 1, 11-2

⁸ I Ioan 1:1-2

⁹ Doamne strigat-am, Stihirile Praznicului, Stihira Întâi